

достиге не могатъ да се извоятъ.

16 Азъ рекохъ въ сърдцето ми, и казвахъ : ето, азъ се възвеличихъ и умножихъ се въ мъдрость, повече ꙗко сички воиго съществваха преди мене во Иерусалимъ, и сърдцето ми придобы голѣма мъдрость и вѣдѣніе.

17 И вдахохъ сърдцето ми за да познае премъдрость, и да познае неразъмѣ и възмѣ : (но) познахъ че и това шгорченіе дѣха.

18 Защото во мнош мъдрость мнош (е) скорвь : и който притѣра знаніе, притѣра болѣзнь.

ГЛАВА в.

(Суетата на онова което челоуѣците почитать най-повече въ тоя свѣтъ.)

Азъ рекохъ въ сърдцето ми : дойди сега, да те искѣсимъ во веселіе, и наслаждавай се во клагостыни : и ето, и това суета.

2 Рекохъ за смѣхатъ : кѣйство (е) : и за радостята : що ли полъзѣва та ?

3 Смыслихъ въ сърдцето ми, да веселимъ плотьта ми съ вѣно, когато се іоше сърдцето ми упражняваше въ мъдростята : и да удържимъ кѣйството, до гдѣто да видимъ кое (ли) е благо въ сыновете челоуѣческіи, за да го праватъ подъ негото сичките дни на-животатъ си.

4 Направихъ си нѣща голѣми : созидахъ си домове : насадихъ си лѣза.

5 Направихъ си вертограды и градины радостны, и насадихъ въ нихъ дървета на-секакъ въ плодъ.

6 Направихъ си водопрѣмници, за да напоювамъ изъ нихъ дѣрвата които е насадена изъ дрѣвеса.